

Prezentacja tematu:

EPHATA

Siostra Françoise Petit

“We wrześniu 2018, członkinie Rady Generalnej zgromadziły się, aby wybrać słowa z Ewangelii, które posłużyłyby jako dynamizujący punkt wyjścia dla Konwentów. Jak co sześć lat, pragnęłyśmy nadać silny, dynamizujący impuls, ale korespondujący z dzisiejszymi potrzebami.

Wiedziałyśmy już, jakie kluczowe tematy należało poruszyć, ponieważ podczas Spotkania Wizytatorek w maju 2018, wyraziły one to, co wydawało im się ważne dla Zgromadzenia. Prawie jednogłośnie wyłoniono następujące tematy: komunია, solidarność, sprawiedliwość, komunikacja, troska o „wspólny dom”, a przede wszystkim kultura spotkania.

To właśnie te sugestie skłoniły nas do przyznania priorytetu spotkaniu, spotkaniu ukierunkowanemu na misję.

Pewnej wrześniowej niedzieli 2018, liturgia zainspirowała nas fragmentem z Ewangelii Marka (7,31-37) i zaproszeniem Jezusa: „Ephata, otwórz się”. Podczas modlitwy i refleksji wszystkie poczułyśmy, że Duch Święty tchnął i prowadzi nas ku temu tak życiodajnemu Słowu Bożemu.

W ten oto sposób Ephata stało się wezwaniem dla całego Zgromadzenia, we wspólnotach, Prowincjach. Wezwaniem do otwarcia serc, umysłów: otwarcia na Boga, na otaczających nas braci i siostry i na Siostry we wspólnocie.

Od samego początku to wezwanie było słyszane w Zgromadzeniu, zmieniały się jedynie wyrażenia. Jeżeli weźmiemy pod uwagę dwa ostatnie konwenty: „Pozwólmmy przemieniać się Duchowi Świętemu”, a następnie: „Odwaga Miłosierdzia dla nowego zapału misyjnego”, Ephata pojawiło się jako ich kontynuacja, ale z charakterystycznymi cechami odnoszącymi się do naszych tak pełnych zawirowań czasów. Wierność i kreatywność są dwiema siłami napędowymi Zgromadzenia i możemy za to dziękować.

Od września 2018 sytuacja bardzo się zmieniła. To, co się działo na świecie, wstrząsnęło nami. Jak żyć Ephata w okresie kwarantanny domowej, gdy granice są pozamykane, gdy nawet podróże wewnątrz kraju są zakazane? Jak mamy tym żyć jako Zgromadzenie właśnie bez granic? Gdy nie można się było przemieszczać, a przecież Siostry Miłosierdzia z racji powołania mają za krążanki ulice miast!

Jednakże we wszystkich Prowincjach, podjęłyście wyzwanie i z jeszcze większą determinacją, na różne sposoby nadal otwieraliście się.

Albowiem Ephata obejmuje wszystkie wymiary naszego życia. Ephata to przede wszystkim przyjęcie Tego, który jest źródłem wszystkiego, Tego, który nas posyła, jak posyłał swoich uczniów.

Istnieją też Ephata wewnętrzne, Ephata spojrzeń, relacji, Ephata geograficzne, Ephata, które przynagłają do nawrócenia, Ephata misyjne.

W 2019, papież Franciszek tak dobrze wyraził znaczenie, jakie pragnęliśmy nadać naszym Konwentom. Przeczytam Siostrzom to zdanie. Myślę, że je znacie:

„Ten kto, miłuje wyrusza w drogę, jest pobudzony, by wyjść ze swoich ograniczeń, jest pociągnięty i pociągga, daje siebie drugiemu i nawiązuje relacje rodzące życie” (Papież Franciszek, Orędzie na Światowy Dzień Misyjny, 2019).

Oddam teraz głos Siostrze Monice, pochodzącej z Prowincji Nigerii, która zilustruje moje słowa, oraz da świadectwo swojego Ephata, Ephata, o które ją poproszono, gdy opuściła Prowincję, by przybyć do Domu Macierzystego i służyć w nim.